

ΚΛΙΟΣ

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ
ΠΡΟΠΑΡΩΤΕΑ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΣ
ΠΡΟΠΑΡΩΤΕΑ

ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΠΟΙΚΙΛΗ

Ετησίᾳ διὰ μὲν τοὺς ἑνταυθα
κ. κ. συνδρομητὰς δρ. Ν. Δ. 12.
Διὰ τοὺς εἰς τὸ ἐξωτερικὸν φρ. 18.
Διὰ τὰ δημόσια γρῆματα φρ. 20.

«Πατὴρ καὶ μητὴρ καὶ τῶν ἄλλων προγόνων ἀπάρτων τιμιώτε-
ρον ἔστιν ἢ πατὴρ καὶ σεμιότερον καὶ ἀγιώτερον.» (Πλάτων.).

Διὰ πᾶσαν εἰδοποίησιν μέχρι τῶν
δέκα σιγῶν δραχμᾶς. 3
Διατρίβαι καὶ δικαστικαὶ καταχω-
ρίσεις κατ' ἀποκοπὴν.

ΕΚΔΙΕΤΑΙ ΑΠΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΥ.

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΗΣΙΣ ΤΩΝ ΚΡΗΤΩΝ

Δι' ἐκτάκτου παραρτήματος τοῦ «Νεολόγου τῶν Ἀθηνῶν» ἐδημοσιεύθη ἡ ἐπομένη ἐξ Ἡρακλείου τῆς Κρήτης διαμαρτύρησις, ἣτις ἐλέγχει ὅτι ἀκροσφαλῶς ἔχουσι τὰ πράγματα ἐν τῇ νήσῳ.

Ἡ διαγωγή τῆς τουρκικῆς κυβερνήσεως ὡλεῖ μαιραίως τὴν ἀτυχῆ ἡμῶν νήσον εἰς τὰ ἑκτακτα μέτρα εἰς ἃ καταφεύγει ὁ λαὸς ἐκεῖνος, ὅστις ἔχει συναίσθησιν τῶν δικαιωμάτων του καὶ δὲν στέργει νὰ τοῦ ἀφαρπάξωται ταῦτα αὐθαδῶς.

Τὸ Σύνταγμα τῆς Τουρκίας, τὸ χαλκευθὲν πρὸς φαναισμόν ἀπάσης τῆς Εὐρώπης, δὲν ἠδύνατο βεβαίως νὰ ἐπεκτείνῃ ὅλην αὐτοῦ τὴν ἰσχύν καὶ ἐπὶ τῆς ἡμετέρας νήσου καὶ καταπατήσῃ κακτημένα δικαιώματα, χωρὶς ἐκ τούτου

νὰ μὴ γεννηθῶσι δυσχέρας καὶ σκάνδαλα. Λαὸς ἀποκτήσας δι' ἀδιαλείπτων θυσιῶν, διὰ χειμάρρων αἵματος, πᾶν ὅ,τι κέκτηται, δὲν ἐγκαταλείπει αὐτὸ ἔρμαιον τῶν κακοβούλων τάσεων τῶν δεσποτῶν αὐτοῦ, τρεπομένων ἐκάστοτε εἰς ἐπινοήματα, μόνον ὅπως φενακίζωσιν αὐτὸν καὶ νοσφίζωσιν καὶ τὸ ὀλίγον ἐκεῖνο τὸ ὅποιον δι' ἀνηκούστων καταστροφῶν ἐκτήσατο.

Ἐν καιρῷ ὑψώσαμεν ἔντονον φωνὴν κατὰ τοῦ μέτρου εἰς ὃ ἐχώρει ἡ ἡμετέρα διοίκησις ἐπισπεύδουσα τὴν ἐκλογὴν τῶν βουλευτῶν Κρήτης. Ἀλλὰ τὰ δίκαια ἡμῶν παράπονα δὲν εἰσηκούσθησαν, δύο δ' ἐξελέγησαν βουλευταὶ, ἦτοι ὁ ἐκ Χανίων Χαλῆλ ἐφέντης, ὀθωμανὸς, καὶ ὁ ἐξ Ἡρακλείου Στέφανος Νικολαΐδης, χριστιανὸς, ἐξ ὧν ὁ τελευταῖος, ἱκανὰ δείγματα μέχρι τοῦδε παρατῶν ἀκραιφνοῦς φιλοπατρίας, δὲν πιστεῦο-

μεν νὰ δεχθῆ ἀξίωμα δι' οὗ σφαγιάζε-
ται ἡ ἐλευθερία τῆς πατρίδος του. Κα-
τὰ τὴν αὐθαίρετον καὶ παράνομον ταύ-
την ψηφοφορίαν, ἐπτά μόνον ἐκλογεῖς
χριστιανοὶ ἔλαβον μέρος, τοῦτο δ' εἶναι
τρανὴ ἀπόδειξις ὅτι ὁ τόπος ἀποκρούει
τὰ μηχανήματα ταῦτα τῆς διοικήσεως,
καὶ αὐτὸς δ' ὁ ἐπίσκοπος Κυδωνίας ἠρ-
νήθη εὐπαρρησιάστως νὰ ὑπογράψῃ τὸ
τῆς ἐκλογῆς πρωτόκολλον.

Μεθ' ὅλης τῆς δυνάμεως διαμαρτυ-
ρόμενοι ἐνώπιον τοῦ πεπολιτισμένου
κόσμου κατὰ τῆς αὐθαίρετου ταύτης
διαρπαγῆς τῶν ἡμετέρων δικαιωμάτων,
ἐπιρρίπτομεν τὴν εὐθύνην ἅπασαν ἐπὶ
τὴν ὀθωμανικὴν κυβέρνησιν διὰ τὸ αἷμα,
ὅπερ καὶ αὐτὸς θέλει βάψῃ τὴν γῆν τῆς
πολυστενάκτου ἡμῶν νήσου.

Ἐν Ἡρακλείῳ τὴν 27 φεβρ. 1876.
(Ἐπονται πολλὰ ὑπογραφαί.)

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ

ΟΙ ΚΑΤΑΔΡΟΜΕΙΣ

(Συνέχεια ἴδε προηγούμενον φύλλον.)

Ὁ Ἰάκωβος δὲν ἐγνώριζε τί νὰ εἶπῃ, οὐδὲ πῶς νὰ φερθῆ ἐκείνη τὰ χεῖρα του καὶ δὲν ἐτόλμα νὰ λάβῃ τὴν χεῖρα ἢ νὰ νεύσῃ πῶς ἐξέτεινε, ἐβλεπέ δ' ὅτι ὀκρότων τὸν εἶχε προλάβῃ ὥστε δὲν ἠδύνατο νὰ ὀπισθοδρομήσῃ. Καὶ ἐν τούτοις δὲν τῷ εἶχεν ἔλθει ἡ ἰδέα νὰ συντρέξῃ εἰς τὴν ἀπελευθέρωσιν τοῦ κυρίου Ἀλλιβούρτ καὶ νὰ φορτωθῆ τοιοῦτον φορτίον. Ἀλλὰ πῶς ἐξ ἄλλου νὰ οὐτον φορτίον. Ἀλλὰ πῶς ἐξ ἄλλου νὰ προδώσῃ τὰς ἐλπίδας τῆς ἀτυχοῦς ἐκείνης κόρης; Πῶς νὰ μὴ δεχθῆ τὴν χεῖρα ἐκείνην, ἢ νὰ νεύσῃ πῶς ἐξέτεινε μετὰ τοσοῦτον βαθέος ἀισθηματικῆς φιλίας; Πῶς νὰ μεταβάλῃ εἰς δάκρυα λύπης τὰ δάκρυα τῆς εὐγνωμοσύνης ἅτινα κατέβρεχον τὰς παρειάς της;

Διὰ τοῦτο ὁ νέος προσεπάθησε νὰ ἀπαντήσῃ δι' ὑπεκφυγῶν ἵνα μὴ ἦναι δεσμευμένος εἰς τὸ μέλλον.

— Δεσποινίς, εἶπε, πιστέσατε ὅτι ὁ κάμω ὅ,τι εἶναι δυνατόν...

Καὶ ἔλαβε μετὰ τῶν χειρῶν του τὴν τῆς Ἰωάννης ἄλλ' ἅμα ἤψατο αὐτῆς ἡ-

σθάνθη τὴν καρδίαν του ταρασσομένην, αἱ λέξεις ἐλείψαν ἵνα συναρμολογήσῃ τὰς ἰδέας του, ἐψιθύρισε δὲ μόνον.

— Δεσποινίς... δεσποινίς... δι' ὑμᾶς.
Ὁ Κρόξτων, ὅστις μακρόθεν παρετήρει ταῦτα ἔτριβε τὰς χεῖράς του μορφαίων καὶ ἐψιθύριζε.

— Εὐγε, εὐγε, κάλλιστα.
Πῶς λοιπὸν ἦτο δυνατόν ὁ Ἰάκωβος Πλάυφερ νὰ ἐξέλθῃ τῆς θέσεως ἐκείνης; Οὐδεὶς ἠδύνατο νὰ εἶπῃ τι περὶ τούτου. Ἀλλ' εὐτυχῶς δι' αὐτὸν οὐχὶ ὅμως καὶ διὰ τὸν «Δελφίνα» ὁ ἐπὶ τοῦ ἴστοῦ σκοπὸς ἐφώνησε.

— Ἄ! Ἀξιωματικέ.
— Τί συμβαίνει; ἐφώνηξε ὁ κύριος Ματθαῖος.

— Φαίνεται πλοῖον.
Ὁ Ἰάκωβος Πλάυφερ, ἀφήσας τὴν νεανίδα ἔτριβε πρὸς τὰ ἐξάρτια τοῦ μεσαίου ἴστοῦ.

V

Δι' σφαιραὶ τοῦ «Ἰδιοτρόπου» κατὰ σοφίσματα τῆς δεσποινίδος Ἰωάννης.

Ὁ πλοῦς τοῦ «Δελφίνος» μέχρι τοῦδε εἶχε γίνῃ εὐτυχῆς καὶ μετὰ ταχύτητα ἀξι-

σημείωτον. Δὲν εἶχε συναντηθῆ μέχρι τοῦδε μετ' οὐδενὸς πλοίου.

Ὁ «Δελφίν» εὐρίσκατο ἤδη εἰς 32, 15', πλάτους καὶ 57, 43', μήκους τοῦ μεσημβρινοῦ τοῦ Γρηνοῦχίου, δη' ἀδ' περίπου εἰς τὰ τρία πέμπτα τοῦ ταξιδίου του. Πρὸ τεσσαράκοντα ὡρῶν ὀμίχλη, ἣτις ἤρξατο ἤδη ὑψουμένη ὀλίγον, ἐκάλυπτε τὰ ὕδατα τοῦ Ἄκενοῦ. Ἄν δὲ τοῦτο ὄφειλε τὸν «Δελφίνα» ἐμποδίζων τοὺς ἄλλους τοῦ νὰ τὸν βλέπωσιν, ἐμποδίζεν ὅμως καὶ τοῦτον τοῦ νὰ τοὺς βλέπῃ ὥστε ἠδύνατο νὰ ταξιδεύῃ ἔχων πλησίον του συναξιδιώτας τοὺς ὁποίους δὲν ἤθελε.

Διὰ τοῦτο καὶ μόνον τὸ πλοῖον ἀνηγγέλλθη εὐρισκόμενον εἰς ἀπόστασιν τριῶν μιλίων μόνον.

Ἀμα ὁ Ἰάκωβος Πλάυφερ εὐρέθη ἐπὶ τῆς κεφαλῆς διέκρινε ἐν τῷ μέσῳ τῆς ὀμίχλης μεγάλην κορβέταν τῆς Ἀμερικανικῆς ὁμοσπονδίας πλεύσαν μεθ' ὅλης τῆς δυνάμεως τοῦ ἀτμοῦ. Αὕτη διηυθύνετο πρὸς τὸν «Δελφίνα» προσπαθοῦσα νὰ τοῦ διακόψῃ τὴν ὁδόν.

Ὁ πλοίαρχος ἀφοῦ τὴν παρετήρησε καλῶς κατέβη τοῦ ἴστοῦ καὶ διηυθύνθη πρὸς τὸ κατὰστρωμα ὅπου προσεκάλεσε τὸν ὑποπλοίαρχον.

— Κύρ Ματθαῖε, τῷ εἶπε, τί λέγετε περὶ τοῦ πλοίου τούτου;

— Λέγω, κύριε πλοίαρχε, ὅτι εἶναι Ἀ-

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Αί συνεδριάσεις τής Βουλής και αι εν αυτη συζητήσεις εξακολουθουσιν, η δε Κυβερνησις συντηρειται, αλλα δι' ελαχιστης πλειοψηφιας, ητοι δεν δυνάμεθα να ειπωμεν οτι η υπουργικη κρισις παρεληθε. Το περι τροποποιησεως του περι ευθυνης υπουργων νομου νομοσχεδιον και τινα αλλα εγενοντο δεκτα. συζητουνται δ' ηδη το περι συστασεως στρατιωτικων επιμελητηριων και αλλα. Επειδη δε πολλα σπουδαια νομοσχεδια και προς την διοικησιν των του εθνους αναποφευκτα υπιλειπονται, ο δε της συνόδου χρόνος δεν επαρκει, φρονουσιν οτι θελει επιστη αναγκη συγκαλεσεως νεας Συνόδου.

Υ. Γ. Τηλεγραφικως ανηγγελη σήμερον οτι εν τη βουλη χθες (10 Μαρτ.) συνεζητετο ο περι στρατολογιας νομος, μεθ' ο δ κ. Τρικουπης επηρωτησε το υπουργειον αν η βουλη συγκαλησεται εκτακτως μετα το Πασχα η δε Κυβερνησις υποσχεθη ν' παντηση σήμερον (παρσκευην.)

— Εξ Αθηνων ετηλεγραφηθη προς τον αστυνόμεν τής ημετέρας πόλεως κλοπή εκατόν δεκα λιρών Αγγλίας κατά του εν Συρίας Γεωργίου Αγγεν συμβάσα εν τω Αυστριακω ατμοπλοϊω τής Κυριακής· ο κύριος Λέστος μετά δραστηριότητος εργασθείς συνέλαβε τον κλέπτην Σπυρίδωνα Μαρην Δαμουλιάνου, Κεραλλήνα, γνωστόν και εκ προηγουμενων αθλων καθώς και τα κλοπιματια, παρεδωκε δ' απαντα εις την δικαστικην αρχην.

— Ο αξιόλογος υπαξιωματικός τής χωροφυλακής κ. Δ. Καραβιδας, περι ου εις προλαβόντα φύλλα επανειλημμένως εγράψαμεν, προήχθη εποξίως εις ενωματόρχην πρώτης τάξεως.

— Την νύκτα τής Τρίτης προς την Τετάρτην πυρκαϊά εξερράγη εν τη οικία του κ. Γ. Βέλτζου, προληφθείσα εγκαίρως.

— Τη ενταυθα τηλεγραφειον διευθύνει αντι του αποθανόντος Α. Καραβέλα ο κ. Ευθύμιος Γεωργούλας.

— Οι αξιόλογοι νέοι κ. Μαρουλιανός και Δερτρούζ μέχρι τουδε βοηθοί τηλεγραφεταί Β' τάξεως προήχθησαν εις βοηθούς Α' τάξεως.

— Ο πρό ετών εν τω ενταυθα λιμεναρχείω υπηρετών ως βοηθός Α' τάξεως ημετερος φίλος και συμπολίτης κ. Ι. Μηλωνάς προήχθη εποξίως εις τον βαθμόν λογιστού του Β. Ναυτικού.

— Διωρίσθη υπαυθηκάριος παρά τη ενταυθα διαμετακομίσει δ αξιόλογος νέος κ. Ι. Ποριώτης τέκνον μιζι των αρχαιοτέρων εν Βρουμπόλει οικογενειών.

— Ανεκαλύφθησαν, τη ενεργεία του Αστονόμεν κ. Λέστου, οι εκ των βυρσοδεφείων κλέπτοντες πρό καιρού τεμάχια πεύκων και διάφορα άλλα παρεδόθησαν δε εις την αρμοδιαν αρχην.

— Μεθ' οσα εγράψαμεν και ημεεις εν τω τελευταίω φύλλω και πάσαι σχεδόν αι ενταυθα συνάδελφοι περι λαχειών, οι αξιότιμοι ουτοι βιομηχανοι εξακολουθουσι περιερχόμενοι εν τοις καφενείοις και παίζοντες τυχηρά παιγνίδια.

— Το Σάββατον άρχιθη και ανεχώρησεν η Αυστριακή Κορβέτα Ffun sberg.

— Η επιτροπή του εν Τήνω ίερού ναού τής Εύαγγελιστρίας άγγελλει οτι, επειδη η 25 Μαρτίου συμπίπτει με την μεγάλην παρασκευην, η πανήγυρις του ναού τελεσθήσεται την πέμπτην τής Διακκινήσιμου, 31 Μαρτίου.

— Αι υπέρ τής Έθνικής Αμύνης και του Έθνικου στόλου συνδρομαί των έξω δημογενών και πολλών δήμων τής ελευθέρας Ελλάδος εξακολουθουσι.

— Διά του εκ Θήρας άφιχθέντος ατμοπλοίου τής χθες εστάλη εκείθεν και παρεδόθη προς την ενταυθα εισαγγελειαν η δηλητηριάσασα τον σύζυγον της.

— Εν άνθηρῃ ηλικία απέθανεν εν Ηρακλείω τής Κρήτης η Άριστέα σύζυγος μεν του Λουσιμάχου Καλοκαρινου και θυγάτηρ του πρό τινος αποθανόντος Μ. Διαμαντίδου. Κύριος ο Θεός αναπαύσαι αυτην και παρηγορήσαι τους βαρυνεθούστας οικειους αυτης.

— Ο κ. Φ. Σιγάλας αναγγέλλει την έκδοσιν Γαλλ. μεταφράσεως τής «Αμυθειας» κωμωδίας του μακαρίτου ποιητου Σπυρίδωνος Βασιλειάδου, ο δε εν Κ] πρόλει βιβλιοπωλης κ. Α. Κορομηλάς την έκδοσιν «Περιγραφής τής Κωνσταντινουπόλεως» σπουδαίου συγγράμματος του γνωστου Ιατρού Α. Γ. Πασπάτη.

— Εξεδόθησαν νεωστί τα εξής βιβλία άτινα συνιστώμεν τοις φιλιαναγνώστασι· «Συλλογή διαφόρων προρρήσεων μετά τής όπτασίας του Αγαθαγγέλου, μεθ' έρμηνείας προς χρῆσιν των Ορθοδόξων Έλλήνων» — Η τελευταία λέξις του Ροκαμβέλλ συνέχεια των Παρισινών δραμάτων μυθιστορηματος υπό Ponson de Terrail τόμ. 2 — Το μεσοτοιχίον, κωμωδία κατά το Ιταλικόν υπό Γ. Νικηφόρου ήθοποιου — Τα μυστήρια του συζυγικού έρωτος, σύγγραμμα του Ιατρού Γ. Κυριακίδου, έκδοσις τρίτη πληρестέρη των προηγουμενων.

• Πάντα τ' άνωτέρω πωλουνται εν τω βιβλιοπωλείω του κ. Ι. Κ. Χούμη.

— Εξεδόθη και το τελευταίον του Β' έτους φυλλάδιον τής εν Ζακύνθω έκδομένης «Κορίννης» περιέχον ύλην εκλεκτήν.

— Επίσης εξεδόθη το 6. φυλλάδιον του «Πικρασπου» περιέχον τα εξής·

Ι. ΙΣΙΔΩΡΙΑΟΥ ΣΚΥΛΙΣΣΗ. Ηλιας Τανταλίδης. — Κ. ΚΟΝΤΟΥ. Μικραί φιλολογικαι Διατριβαι. — Κ. ΝΕΣΤΟΡΙΑΟΥ. Η παρά ταις αρχαιοις δουλειαι. — Κ. ΛΑΜΠΡΥΛΑ

μερικανικόν πολεμικόν κατασκοπεύοι ημάς. — Αληθώς, ουδεμίαν άμφισβόλιαν έχω περι τής εθνικότητός του, ειπεν ο πλοίαρχος, ιδέτε.

Ενω δ πλοίαρχος ώμίλει η άστερόεσσα σημαία των δημοσπόνδων τής Αμερικῆς πολιταίων ύψουτο επί του «Ιδιοτρόπου», οστις έχαιρέτιζε την σημαίαν του δι' ενός κανονοβολισμου.

— Πρόσκλησις εις το να φανερώσωμεν την ιδικην μας, ειπεν ο κύρ Ματθαίος. Λοιπόν άς την ύψώσωμεν, πρέπει να καρπώνωμεν δι' αυτην.

— Ναί, απερίθη ο πλοίαρχος, αλλ' η σημαία μας δεν μας εξασφαλίζει διόλου και δεν θα εμποδίση τους ανθρώπους τούτους του να μας επιθεωρήσσι. Όχι, άρτήε την ήσυχον. Βυπρός.

— Μη χίνωμεν στιγμήν' αλλὰ, πλοίαρχέ μου, να σῆς ειπω, αν οι δρθολμοι δεν με απαντωσι έχω ιδει την κορβέταν ταυτην έξωθεν του λιμένος τής Λιβερπούλης κατασκοπεύουσιν τα ναυπηγόμενα πλιτα. Να μη ήμακ Ματθαίος; αν επί τής πρόμηνης του δικβλοπλοίου αυτου δεν ήναι γεγραμμένον το όνομά του το όποιον γνωρίζω δυναρίζεται «Ιδιοτροπος».

— Και ει και ταχύπλοον; — Είναι εν των ταχυτέρων πλοίων του Αμερικανικου στόλου

— Πόσων κανονίων; — Οατώ. — Ού, ου.

— Ω, μην ύψώνης τους ώλους σου, πλοίαρχέ μου, επανέλαθεν ο κύρ Ματθαίος με σοβαρότητα. Απο τα όκτω αυτα κανόνια το εν τής πρόμηνης είναι των εκατόν λιτρών και το τής πρώτης των εξήκοντα και τα δύο δε είναι ράβδωτά.

— Διάβολε, ειπεν ο Ιάκωβος αυτα των εκατόν τα κανόνια φθάνουν εις τα τρία μίλλια.

— Και τα περνούν, πλοίαρχέ μου.

— Λοιπόν, κύρ Ματθαίε, αν τα κανόνια ήναι των εκατόν η των τεσσαίρων, αν υπερβαίνουν τα τρία μίλλια η τας εκατόν πενήκοντα γιάρδας; ολίγον μας ενδιαφέρει: οταν διχ τής ταχύτητός μας δυνάμεθα να αποφύγωμεν τας σφαίρας του. Ας δείξωμεν εις αυτον τον κύριον «Ιδιοτροπον» οτι είμεθα καμωμένοι μόνον διχ να φεύγωμεν εμπρός, λοιπόν, κύρ Ματθαίε, φωτιά.

Ο υποπλοίαρχος μετέδωκε τας διαταγὰς του πλοίαρχου εις τον μηχανικόν και μετ' ολίγας στιγμάς μαυρος και πυκνός καπνός ήρξατο εξερχόμενος των καπνοδόχων του ταχυπλοίου.

Τα σημεία ταυτα δεν ήρασιν φίνεται εις την κορβέταν διότι αυτη άμέσως έκαμε σημεϊον εις το ατμόπλοον να σταματήση.

Αλλ' ο Ιάκωβος Πλάυφερ δεν έλαθεν υπ' όψιν το σημεϊον τουτο ουδόλω, και εξηκολούθησε την δδόν του

— Και τόρα, ειπε, να ιδωμεν τί θα κάμη ο κύρ. «Ιδιοτροπος». Ιδού περιστασις να δοιμάση τα κανόνια του των εξήκοντα και των εκατόν και να ιδη του φθάνουν. Μηχανικέ, εμπρός, δύναμις...

— Καλά, ειπεν ο κύρ Ματθαίος, δεν θ' άρχιση να μας χιριετίση.

Επιστρέφων επί του επιστέγου ο πλοίαρχος ειδη την δεσποινίδα Αλλιθούερ καθημένην επ' αυτου ήσυχως.

— Δεσποινίς, τη ειπε, βεβαίως η κορβέτα αυτη θα μας διώξη και επειδη θ' άρχιση τους κανονοβολισμους; σῆς προσφέρω τον βραχίονα ίνα σῆς οδηγήσω εις το δωμάτιόν σας.

— Σῆς ευχαριστώ, κύριε Πλάυφερ, απεκρίθη η νεανίς παρατηρούσα τον νέον πλοίαρχον, αλλ' εγώ δεν φοβούμμι τους κανονοβολισμους.

— Ούχι, δεσποινίς; διότι μ' όλην την απόστασιν ίσως σῆς συμβή κινέν δυστύχημα.

— Ω, εγώ δεν ανετάρην ως δευτη κόρη εις Αμερικην αι νεκι ανατρέφονται άλλως; δι' θ σας βεβαιώ οτι κι σφαίρα του «Ιδιοτρόπου» δεν θα με κάμωσι να κλίνω την κεφαλή.

ΔΟΥ. Το Δῆλιον ἐπίγραμμα. — Ν. ΦΙΛΗ- ΠΙΔΟΥ. Μακεδονικά. — * * * Μία νύξ με- ταξὺ νεκρῶν. — ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ. ΦΙΛΟ- ΛΟΓΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΑΡΝΑΣΣΟΣ. ΧΡΟ- ΝΙΚΑ. — Φιλολογία. Τέχναι καὶ Ἐπιστή- μαι. — Γεωγραφία, περιηγήσεις. — Ἀπο- γραφικά. — Θέατρον καὶ Μουσική. — Ποι- κίλα. ΜΕΤΕΩΡΟΛΟΓΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ.

Ἐπίσης ἐξεδόθη καὶ τὸ ἐνδέκατον φυλλάδιον τοῦ «Βίρωνος» περιοδικοῦ ἐκδι- δομένου ἐν Ἀθήναις ὑπὸ τοῦ ὁμωνύμου συλλόγου.

Ἐν Ναυπλίῳ ἤρξατο ἐκδιδομένη νέα ἡμερησίως ὑπὸ τὸν τίτλον «Μελομένη» καὶ ἐν Ἀθήναις δ' ἑτέρα καλουμένη «Μετρίο- φρων».

ΑΔΗΛΟΓΡΑΦΙΑ «ΗΛΙΟΥ».

Τῷ κυρίῳ Π. Γ. Κ. εἰς Κόρθιον Ἄνδρου. Εἰς τὸν παρουσιάσαντα ὑμῖν τὴν ἀπόδειξιν πληρωμῆς εἶπατε ὅτι ἔχετε πληρώσει, γράψετε ἡμῖν εἰς τίνα.

Τῷ κυρίῳ Δ. Κ. Κ. Ἐμποροπλοίαρχῳ εἰς Ὑδραν. Συνδρομὴν δὲν ἐλάβομεν ἔτι φροντίσατε.

Τῷ κυρίῳ Α. Κ. εἰς Τήνον. Τὸ δεύτερον ἔτος ἤρξατο πρὸ πολλοῦ, ἐμδύ- σατε ἡμῖν τὴν συνδρομὴν.

Τῷ κυρίῳ Α. Α. . . διδασκάλῳ. εἰς Ἴον. Ἡ ὑπομονὴ ἔχει ὄρια. . . τέλος ἐξαντλεῖται.

Τῷ κυρίῳ Ι. Ν. Ζ. . . εἰς Νάξον. Δὲν ἐλάβομεν τι εἰσέτι, φροντίσατε.

Τῷ κ. Α. Ψ. . . εἰς Τήνον. Καὶ τὸ δεύτερον ἔτος λήγει στείλατε.

Τῇ διευθύνσει τῆς «Εὐβοίας». Φύλλον δὲν ἐλάβομεν πρὸ δύο μηνῶν.

Τῇ διευθύνσει τοῦ «Ἀριστοφάνους». Ἀθήνας Φύλλον λαμβάνομεν ἀτάκτως. Φροντίσατε.

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ.

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἀπεβίωσε καὶ ἐκκευθῆ μετὰ τῆς δευτέρας ἐκκλησια- στικῆς τιμῆς ὁ παλαιστρατὸς τῆς ἐκκλη-

σίας λειτουργὸς ὁ ἱερεὺς Ἐμμ. Σαμοθράκης, ὅστις τριῶν μὲν ὄλων γενεῶν ἀνθρωπίνων ἐζησεν ἔτη, δύο δὲ τοιαύτας ὡς πνευματι- κῶς πατὴρ ἐποίησαν. Βίη αὐτοῦ ἡ μνήμη αἰώνια! Κατάλληλον ἐπιτάφιον λόγον ἐπὶ τῷ νεκρῷ αὐτοῦ ἀπήγγειλεν ὁ κ. Ι. Μαντό- πουλος.

Ἀλλὰ μετὰ μεσημβρίαν τῆς αὐτῆς ἡμέρας συνεκινεῖτο ἡ Ἐρμούπολις πᾶσα καὶ τὰ πλή- θη αὐτῆς ὡς ἀπὸ σίμβλων ἐκχυθέντα συνερ- ρύησαν ἐν τῇ πλατεῖα Λεωπόλεως, καὶ συ- νωθεῖτο ἐκεῖ πᾶσα τάξις καὶ πᾶσα ἡλικία ὅπως συνοδεύσῃ τὸν νεκρὸν τοῦ ἐξοχότερου καὶ ἐπιχειρηματικωτέρου οὐ μόνον τῶν κα- τὰ τὴν Ἐρμούπολιν καὶ τὴν Ἑλλάδα, ἀλλ' ἕως τῶν κατὰ τὴν Ἀνατολὴν βιομηχανῶν, τοῦ ΣΤΑΥΡΟΥ ΧΡΥΣΟΥ.

Ἡ ἀνθρωπίνη ψυχὴ ἐν ἑαυτῇ φέρουσα, κατὰ τὴν γνώμην πλείστων σοφῶν, τὰ σπέρ- ματα τῶν ἀρετῶν καὶ τῶν κακιῶν, τῶν πλεο- νεκτημάτων καὶ τῶν ἐλαττωμάτων, εἶ- ναι ἢ πιστὴ τῆς αὐξομένης ἢ ἐλαττωμέ- νης ἔπειτα ὑπὸ τῆς ἀνατροφῆς καὶ τῶν περιστάσεων τοιαύτης ἢ τοιαύτης ῥυθμῆς τοῦ ἀνθρώπου καὶ τάσεως. Οὕτως ὁ ἄν-θρωπος φύσει γεννᾶται πολὺ ἢ ἐλάττωτον ἢ οὐδοποιεῖται ποιητικῶς, γραμματικῶς, ρητορικῶς, στρατιωτικῶς, βιομηχανικῶς, δια- τῆς ἀναπτύξεως καὶ τῆς τύχης καθιστάμε- νος Ὁμηρος, Πλάτων καὶ Ἀλέξανδρος, ἢ Ἡ-ρόστρατος καὶ Θεορίτης.

Καὶ δὴ καὶ Σταῦρος Χρυσὸς φύσει, ὡς εἴκοι, δημιουργικῶς εἶχεν ἐν ἑαυτῷ πάντα τὰ π. ο. σ. ο. τ. ἵσον δαίτην ἀνὴρ ἐπιχειρηματικῶς καὶ μεγαλοπράγμων ὅπως καὶ ἐν τῇ βιομη-χανίᾳ δεῖχθῆ μετέωρον σπάνιον καὶ φαινό- μενον μελέτης ἄξιον, ἀληθῶς πολυμήχανος ἀνὴρ ὑπὸ τὴν κυρίαν τῆς λέξεως σημασίαν.

Ἐκ πτωχοῦ καὶ ἀγνώστου καὶ μικροῦ ἀρτο-ποιοῦ ἐν βραχείᾳ δικαστήματι πλούσιος καὶ γλωσσῶς καὶ μέγας ἐργοστασιάρχης ἀναδει-χθεὶς, πρῶτος εἰς Σύρον μεταξὺ τῶν δημο-τέλων του μηχανῆν ἄρας ἀτμῆρη, καὶ ἐν ὁ-

λίγοις ἔτεσι τὰς μηχανὰς καὶ τὰς ἐπιχειρή-σεις αὐτοῦ πολλαπλασιάσας καὶ εὐρύνας, ἤγειρεν ἔπειτα τὴν μεγάλην αὐτοῦ βιομη-χανικὴν οἰκοδομὴν καὶ ἔστησεν ἐκεῖ ἀν' οὐχὶ τὸ πρῶτον τῷ μεγέθει, ἀλλ' ἕως τὸ τε-λειότατον καὶ περικλυτότατον ἔργον ἐν Ἑλλάδι ἐργοστασίων. Ἐκεῖ δ' ἐβλεπέ τις τὴν ἐργα-σίαν σύσσωμον ἐν ἐπιστημονικῇ τάξει κινουμένην καὶ πλεῖστα καὶ παντοῖα βιομη-χανήματα παράγουσαν, καὶ τὸν δραστήριον καὶ ἀκάματον αὐτῆς κυβερνήτην ὡς ἐν μέσῳ πολυκρίθμου καὶ ἐξ ἐθνῶν πολλῶν συγκε-μένου στρατοῦ ἀρχηγὸν κυβερνῶντα καὶ ἀ-ληθῆ, οὕτως εἶπεν, τῆς ἐργασίας ἑκατόγ-χειρα Βοιάρων.

Ἀλλ' ὁ ἄνθρωπος πασῶν τῶν μηχανῶν ἢ τελειοτάτη ἄμα τυγχάνει καὶ ἀσθενε-στάτη, καὶ ὁ Σταῦρος Χρυσὸς ἦτο ἄθραπος τῆς δὲ μηχανῆς ὡς ἄρματος ὑπερφάνου θαυμασίας κινουμένης ἠκούσθη φοβερὸν τὸ σύριγμα τοῦ θανάτου καὶ ὁ ἄξων συνετρίβη, καὶ τὸ ἄρμα κατέπεσε, καὶ ὁ ἀναβάτης φεῦ! συνεποδίσθη, μὴ δυνθεὶς ν' ἀντίσχη εἰς τὴν βίαιαν τοῦ ἄρματος κίνησιν. Ὁ Σταῦρος Χρυσὸς ἔπεσε ὑπὸ τὸ βάρος τῶν ὑπερβο-λικῶν ψυχικῶν καὶ σωματικῶν πόνων καὶ τῶν μεγαλεπήβολων αὐτοῦ ἐπιχειρήσεων καὶ σχεδίων. Ἡ βιομηχανικὴ Ἐρμούπολις πανδημεί ἐξῆλθεν εἰς συνοδίαν τοῦ νεκροῦ, τὸ στρατιωτικὸν ἀπόσπασμα ἐχειρέτισε τὸν ἱππότην ἐργοστασιάρχην, ὁ κ. Μεθόδιος καὶ ὁ κ. Καλαποδόπουλος ἐξεφώνησαν ἐπ' αὐτῷ λόγους καταλλήλους καὶ ὁ λαός καταλείπων τὸν ἀκάματον τῆς ἐργασίας ἀθλητὴν, τὸν μη-δέποτε ἀναπαυθέντα, εἰς τὸν τόπον τῆς αἰώνιου ἀναπαύσεως, ἀνεγνώρισε τὸ μέγαν κενὸν καὶ τὴν ἐν τῆς καταπτώσεως τοῦ στύλου ἐκείνου, ἐν τῷ ἐργοστασίῳ του ἐκλι-πούσαν τῆς ἐνότητος ἐργασίαν, καὶ μετὰ δα-κρῶν πικρῶν ἀνεβόησεν «Αἰώνια αὐτοῦ ἡ μνήμη!»

— ὦ, δεσποινίς, βλέπω ὅτι ἔχετε θάρ-ρος.

— Ἄς παραδεχθῶμεν καὶ τοῦτο, κύ-ριε πλοίαρχε, καὶ ἐπιτρέψατέ μοι νὰ μείνω παρ' οὐαίν.

— Δὲν ἔχω τι ν' ἀντιλέξω εἰς τοῦτο, δεσποινίς, ἀπεκρίθη ὁ πλοίαρχος παρα-τηρῶν τὴν ἡσυχίαν φυσιολογικὴν τῆς νεά-νιδος.

Μόλις εἶχον λεχθῆ αἱ λέξεις αὗται καὶ ἐν τῶν πλευρῶν τῆς κορβέτας ἐφάνη ἐξερ-όμενος λευκὸς καπνός, καὶ πρὶν ἢ ὁ ἦχος τοῦ κανονοβολισμοῦ φθάσῃ εἰς τὸν «Δελφῖνα» σφαῖρα κυλινδρῶν καὶ περὶ ἐκυτὴν ἐλικσι-δῶς στρεφόμενη καὶ δισχιζούσα τὸν ἀέρα μετὰ κρότου, ἐφάνη διευθυνομένη πρὸς τὸ ταχύπλοον. Ἦτο δ' εὐκόλον νὰ τὴν ἀκολου-θῆσιν καὶ διὰ τοῦ βλέμματός, διότι, ὡς γνωστὸν, καὶ σφαῖρα αὕτη πρὸς τὸν ἀέρα ἐξερχόμενα τῶν βραδύτων κανονίων ἢ τῶν μὴ τῶν τοιοῦτων.

Φθίσασα εἴκοσι περίπου πήγαις πλησίον τοῦ «Δελφίνου» ἡ σφαῖρα, τῆς ὁποίας ἡ τα-χύτης ἐφάνητο ἐλαττωμένη, ἤγγισε τὰ κύ-ματα καὶ ὡς εἰ ἔλαβε νέαν δύναμιν ἐξ αὐ-τῶν, ὑψώθη εἰς τι ὕψος εἶτα δὲ διέβη ἀνω-θεν τοῦ «Δελφίνου» ἔθραυσε τὴν κεραίαν τοῦ μεσαίου ἵστου καὶ ἔπεσε ἐκ τοῦ ἄλλου μέρους τοῦ πλοίου εἰς τὴν θάλασσαν.

— Διὰ βολῆς, εἶπεν ὁ Ἰάκωβος Πλάυφερ,

ἐμπρός, δὲν πρέπει νὰ περιμείνωμεν δευτέ-ραν τοιαύτην περιποίησιν.

— ὦ, εἶπεν ὁ κύρ Ματθαῖος θέλον καί-ρον νὰ τὰ γερύσουν αὐτὰ τὰ παιγνίδια.

— Μα τὴν πίστιν μου, ὠραῖον θέαμα, εἶ-πεν ὁ Κρόζτων, ὅστις μετὰ τὰς χεῖρας ἐπαι-ρωμένως παρατήρει ὡς θεατῆς ἀδιάφορος. Καὶ ποῖοι μᾶ, στέλλουν αὐτὰ τὰ ὠραῖα κομψέτα; οἱ φίλοι μας.

— Ἄ! εἶσαι σὺ, εἶπεν ὁ Ἰάκωβος Πλάυ-φερ παρατηρῶν τὸν Ἀμερικανὸν ἀπὸ κορυ-φῆς μέχρι ποδῶν.

— Ναι, πλοίαρχέ μου, ἀπεκρίθη ἀταρά-χως ὁ Ἀμερικανός. Βλέπω πόσον ὠραῖα σκοπεῖται οἱ δημοσπονδιακοί μου, εὐγέ των, εὐγέ των.

Ὁ πλοίαρχος ἠπαυμάζετο νὰ ἀπαντήσῃ εἰς αὐτὸν, ὅτε δευτέρα σφαῖρα ἐκ τῆς κορ-βέτας διευθυνθεῖσα πρὸς αὐτοῦ, ἔβραυσε σχε-δὸν τὸν πρυμναῖον ἵστὸν τοῦ «Δελφίνου».

— Καλὰ, ἀνέκραξεν ὁ πλοίαρχος ἐκερ-δήσαμεν ὅχι ὀλίγον ἀπὸ τὸν κύριον Ἰδιό-τροπὸν σας; ταξιδεύει ὡς σημαντοῦρα ἢ κορβέτασας, μπάμπικα Κρόζτων.

— Δὲν λέγω ὅχι, ἀπεκρίθη ὁ Ἀμερικα-νός, καὶ εἶναι ἡ πρώτη φορὰ κατὰ τὴν ὁ-ποῖαν χαιρῶ διὰ τοῦτο.

Τρίτη σφαῖρα ἐκ τῆς κορβέτας διευθυ-νεῖται ἐφθασεν εἰς πολὺ μικροτέρην ἀπό-στασιν τῶν ἄλλων δύο καὶ εἰς ὀλιγώτερον

τῶν δέκα λεπτῶν ἀπόστασιν ὁ «Δελφῖν» εὐρίσκατο ἐκτὸς τοῦ πυρὸς τῶν κανονίων τῆς κορβέτας.

— Αὐτὸ ἀξίζει περισσότερον ἀπὸ ὅλα τὰ δραμόμετρα τοῦ κόσμου, εἶπεν ὁ Ἰάκωβος Πλάυφερ καὶ χάρις εἰς αὐτὰς τὰς σφαῖρας γνωρίζομεν τὴν ταχύτητα μας περίπου. Τά-ρα δὲ, κύρ Ματθαῖε, διατάξετε νὰ μεταρια-σθῆ τὸ πῦρ τῆς μηχανῆς διότι δὲν σκοπεῖω νὰ καίω ἀνωφελῶς γαιάνθρακα.

— Καλὸν εἶναι τὸ πλοῖόν σας, εἶπεν ἡ δεσποινίς Ἀλιθούρη πρὸς τὸν πλοίαρχον.

— Ναι, δεσποινίς μου, διατρέχει δεκα-επτὰ μίλια τὴν ὥραν ὁ «Δελφῖν» μου καὶ πρὸ τῆς ἐσπέρας ἡ κορβέτα δὲν θά φαίνη-ται.

Ὁ Ἰάκωβος Πλάυφερ δὲν ἐκαυχᾶτο ὡς πρὸς τὴν ταχύτητα τοῦ πλοίου του, διότι ὁ ἥλιος δὲν εἶχε δύσει ἔτι καὶ ἡ κορβέτα δὲν ἐφαίνετο.

Τὸ περιστατικὸν τῆς μετὰ τῆς κορβέτας συναντήσεως ἐπέτρεψε τῷ πλοίαρχῳ νὰ ἐκ-τιμήσῃ τὴν δεσποινίδα, ἐκτὸς δὲ τούτου ὁ πάγος εἶχε ὄραυσθῆ, ὅπως ὁ γέρον Κρόζ-των, εἶχεν εἶπει. Διχρούνητος τοῦ ταξιδίου ὁ πλοίαρχος καὶ ἡ ἐπιβάτης ἔλαβον συχνάς καὶ μικρὰς συνεντεύξεις. Ὁ πλοίαρχος εὐ-ρεν εἰς αὐτὴν νεάνίδα εὐγενῆ, γλυκερὴν, γεν-ναίαν, σεβαστὴν ἔλαοῦσαν μετὰ ἀπλότητα γνήσιας Ἀμερικανίδος, γνωρίζουσαν περὶ

πολλών πραγμάτων και μετά σαφηνείας εκθέτουσαν τὰς γνώσεις της. Αὕτη ἡγάπα μετὰ θερμότητος τὴν πατρίδα της και τὴν μεγάλην ἰδέαν τῆς ἐνώσεως αὐτῆς, ὠμίλει δὲ περὶ τοῦ πολέμου μετ' ἐθνουσιασμοῦ πρωτοφανοῦς εἰς γυναῖκα. Διὰ τὸ ὅποσον πολλὰκις ὁ Ἰάκωβος Πλάυφερ δὲν ἠδύνατο νὰ ἀπαντήσῃ εἰς τοὺς λόγους της, και διότι αἱ γνώμαι τῆς δὲν συνεφώνουν και διότι ἡ Ἰωάννα δὲν ὑπεχώρει κατὰ τι.

Κατ' ἀρχὰς ὁ Ἰάκωβος συνεζήτησε μετ' αὐτῆς ὑποστηρίζων τοὺς ἀνθροπικοὺς κατὰ τῶν ἐνωτικῶν διὰ τοῦ σοφίσματος ὅτι αἱ ζητούσαι τὸν χωρισμὸν οὐκ ἔστι πολιτικῶν δυνάμει ἀρίστα νὰ κάμωσι τοῦτο, διότι θέλουσαι ἠνώθησαν, θέλουσαι δὲ και πάλιν ἀποχωρίζονται. Ἄλλ' ἡ νεάνις δὲν ἠθέλησε νὰ παραδεχθῆ τοῦτο και τῷ ἀπέδειξεν ὅτι τὸ ζήτημα τῆς δουλείας εἶναι τὸ ἀπειλοῦν νὰ διαχωρίσῃ τὰς ἠνωμένας πολιτείας και ὅτι οἱ βόρειοι ἐπιμένουσιν εἰς τὸν πόλεμον διότι ἦδη τὸ ζήτημα εἶναι φιλανθρωπικὸν και ἠθικὸν και οὐχὶ πολιτικόν· ὁ Ἰάκωβος ἀκούσας ταῦτα ὑπεχώρησε σιωπῆς. Κατόπιν δὲ ὅταν ἐπρόκειτο περὶ ζητημάτων τοιούτων αὐτὸς πάντοτε εἰσώπια· ἂν ἐνίκησαν τὰ ἐπιχειρήματα τῆς Ἰωάννης ἢ ἡ εὐχαρίστησις τοῦ νὰ τὴν ἀκούῃ ὁμιλοῦσαν, ἀγνοοῦμεν τὸ ἀληθὲς μόνον εἶναι ὅτι ἐπὶ τέλους ὁ κύριος Ἰάκωβος παρέδεχθη μετὰ τῶν ἄλλων ὅτι τὸ ζήτημα τῆς ἀπελευθερώσεως τῶν δούλων εἶναι ζήτημα ζωῆς διὰ τὰς ἐμοσπόνδους πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς και ὅτι πρέπει νὰ καταργηθῆ ἡ δουλεία, ἥτις εἶναι λάθος τοῦ αἰῶνος και ἐγγλυμὸν κοινωνικόν.

Ἄλλως τε, ὡς εἶπομεν, αἱ πολιτικαὶ ἀρχαὶ τοῦ πλοίαρχου δὲν τὸν ἀνυσίουον πολὺ. Αὐτὸς ἐθυσίαζε ταῦτας ὡς μὴ σπουδαίας εἰς βωμὸν τοσοῦτον ἐπαγωγόν· ἀλλ' ἡ ὁμιλία περιετράφη τέλος ἐπὶ τοῦ προσφιλεστεροῦ ζητήματος τοῦ νεαροῦ «ἐμπόρου», ἐπὶ τοῦ φορτίου δηλαδὴ, ὅπερ ἔφεραν ὁ Δελφίν.

— Ναι, κύριε πλοίαρχε, τῷ εἶπεν ἡμέραν τινα ἡ δεσποινίς, ἡ εὐγνωμοσύνη δὲν μ' ἐμποδίζει νὰ σὰς ὁμιλήσω μετ' εἰλικρινείας. Εἶσθε ἐντιμος ναύτης και τίμιος ἐμπορος, τὸ δὲ κατὰστημα Πλάυφερ διακρίνεται διὰ τὴν τιμιότητά του εἰς ὅλην τὴν Ἀγγλίαν, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου δὲν ἀκολουθεῖ τὰς ἀρχὰς του και μετέρχεται ἐπάγγελμα ἀνάξιν αὐτοῦ.

— Πῶς, ἀπήτησε ὁ πλοίαρχος, τὸ κατὰστημα μὰς δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ κάμῃ τὴν ἐμπορικὴν ταύτην ἐπιχείρησιν.

— Ὅχι, βεβαίως, διότι μεταφέρει πολεμοφόδια ὠρισμένα εἰς ἐπανάστασιν κατὰ τῆς νομίμου κυβερνήσεως τόπου τινός· δίδει δηλαδὴ ὅπλα εἰς κακὴν ὑπόθεσιν.

— Μὰ τὴν πίστιν μου, δεσποινίς, δὲν συζητῶ μαζὶ σὰς ἐπὶ τῶν δικαιωμάτων τῶν ἀνθροπικῶν και ἀποκρίνομαι μὲ ὀλίγας λέξεις. — Εἶμαι ἐμπορος, και ὡς τοιοῦτος δὲν ἀκούω τί λέγει ὁ εἷς και ὁ ἄλλος. Ζητῶ τὸ κέρδος ὅπου και ἂν εὐρίσκηται.

— Ἰδοὺ ἀληθῶς ὅτι ἀπατάσθε· δὲν δικαιολογεῖσθε λέγων ὅτι εἶσθε ἐμπορος διότι τῶρα εἶσθε τοσοῦτον ἀξιοκατάκριτος ὅσον και ὅταν πωλήτε εἰς τοὺς Κινέζους ὅπιον ὅπερ ἀπὸ καταστρέφει.

— Ὁ, δεσποινίς, τοῦτο εἶναι παρά πολὺ και δὲν ἔχω ναί.

— Ἦσυχάσθε, κύριε πλοίαρχε, εἶμαι δὲ βεβαία ὅτι ἔμα ἐννοήσατε τὸ πρόσαιον ὅπερ παίζετε εἰς τὴν ὑπόθεσιν ταύτην και

τὰς συνεπειὰς τὰς ὁποίας φέρει ἡ πράξις σας αὕτη, τότε θὰ συμφωνήσητε μαζὶ μου ὅπως και ἐπὶ πολλῶν ἄλλων ἀντικειμένων.

Εἰς τοὺς λόγους τούτους ὁ Ἰάκωβος Πλάυφερ ἔμεινεν ὡς ἐκπληκτος και ἀφῆκε τὴν νεάνιδα ὠργισμένη διότι δὲν ἠδύνατο νὰ τῆ ἀποκριθῆ. Ἀφῆκε λοιπὸν αὐτὴν μετὰ ἡμίσειαν ὥμως ὥραν ἐπὶ ἀπῆλθεν ὡς παιδίον πρὸς τὴν παράδοξον ἐκείνην νεάνιδα, ἥτις ἐπέβαλεν αὐτῷ τὰς ἀρχὰς της δι' ἀπλουστάτου μειδιήματος.

Ἐν ὀλίγοις, ὅτι και ἂν συνέβαινε, ὁ πλοίαρχος Ἰάκωβος Πλάυφερ δὲν ἦτο πλέον κύριος ἐαυτοῦ· δὲν ἦτο πλέον «μόνος μετὰ τὸν θεὸν κύριος» ἐντὸς τοῦ πλοίου του.

Οὕτω λοιπὸν πρὸς μεγάλην χαρὰν τοῦ Κρόξτων αἱ ὑποθέσεις τοῦ κυρίου Ἀλλιβούρτ προώδευσαν.

Ὁ πλοίαρχος ἐφαίνετο προτιθέμενος νὰ μετέλθῃ πᾶν μέσον πρὸς ἀπελευθερώσιν τοῦ πατρὸς τῆς δεσποινίδος Ἰωάννης. ἠδύνατο νὰ διακινδυνεύσῃ τὸν «Δελφίνα», τὸ φορτίον, τὸ πλήρωμα και νὰ περιπέσῃ και εἰς αὐτὴν τὴν ὀργὴν τοῦ θεοῦ Βικεντίου.

VI.

Τὸ στενὸν τῆς νήσου Σουλιβάνης.

Δύο ἡμέρας μετὰ τὴν συνάντησιν τῆς καρβέτας, ὁ «Δελφίν» εὐρίσκειτο παρὰ τὰς Βερμούδας νήσους, ὅπου κατελήφθη ὑπὸ τρομερῶς τρικυμίας. Ἐκεῖ, ὡς γνωστὸν, ἐνσκήπτουσι φοβερὰ τρικυμια και συμβαίνουσι δυστυχήματα μεγάλα· ἐκεῖ δὲ και ὁ Σκασπεῖρος παριστᾷ συμβαῖνον τὸ δράμα αὐτοῦ «Τρικυμία» και τοὺς Ἀριέλον και Καλίβανον δεσπόζοντας τῶν κυμάτων.

Ἡ τρικυμία αὕτη ἦτο σπουδαία, ὁ δὲ Ἰάκωβος Πλάυφερ ἐσκέφθη ἐπὶ τινὰς στιγμὰς νὰ προσορμισθῆ εἰς Μακκλάνδην, μίαν τῶν Βερμούδων ὅπου οἱ Ἀγγλοὶ ἔχουσιν ἰδρύσει σταθμὸν στρατιωτικόν· τοῦτο, ἐννοεῖται, ὅτι ἤθελεν εἶσθαι πολὺ κινδυνώδες. Εὐτυχῶς ὁμοῦς ὁ «Δελφίν» ἀντέσχε θαυμασίως διαρκούσης τῆς τρικυμίας και ἀφοῦ ἐπὶ μίαν ἡμέραν ἐφυγεν ἐνώπιον τῆς τρικυμίας, ἠδυνήθη νὰ ἐπαναλάβῃ τὴν πρὸς τὰ Ἀμερικανικὰ παράλια ὁδὸν του.

Ἄλλ' ἂν ὁ Ἰάκωβος Πλάυφερ ἠδχαριστήθη ἀπὸ τῶν πλοίων του, περισσότερον ὁμοῦς κατεργητέθη ἀπὸ τὸ θάρος της νεάνιδος. Ἡ δεσποινίς Ἀλλιβούρτ διήλθε παρ' αὐτῷ ἐπὶ τοῦ ἐπιστέγου τοῦ ἀτμοπλοίου τὰς φοβερωτέρας στιγμὰς τῆς τρικυμίας. Καὶ διὰ τοῦτο ὁ Ἰάκωβος ἐξετάζων τὸν ἐαυτὸν του καλῶς, ἀνεκάλυψεν ὅτι ἔρωσ θερμὸς εἶχε δεσπόσει της ψυχῆς του.

— Ναι, ἔλεγε καθ' ἐαυτὸν, αὕτη ἡ ὥρα νὰ εἶναι κυρία ἐν τῷ πλοίῳ, αὕτη με κρατεῖ εἰς τὰς χεῖράς της ὅπως ἡ θάλασσα κρατεῖ πλοῖον κινδυνεύον. Μοὶ ἐφαίνετο ὅτι θὰ βυθισθῶ. Τί θὰ εἶπῃ ὁ θεὸς Βικεντίος; Ἄ! τί εἶναι ὁ κόσμος! Ἄν ἡ δεσποινίς Ἰωάννα μοὶ ἔλεγε νὰ ρίψω εἰς τὴν θάλασσαν ὀλόκληρον αὐτὸ τὸ κατηραμένον φορτίον, θὰ τὸ ἔκαμνα ἀμέσως χάριν τοῦ ἔρωτός της.

Εὐτυχῶς διὰ τὸ κατὰστημα Πλάυφερ και Συντροφία ἡ δεσποινίς Ἀλλιβούρτ δὲν ἀπήτησε τὴν θυσίαν ταύτην, ἢ θὰ ἐξετέλει ὁ δυστυχὴς πλοίαρχος ἐρωτευθεὶς ἤδη, ὁ δὲ Κρόξτων ὅστις ἀνεγίνωσκεν ἐν τῇ καρδίᾳ του,

ὡς ἐν βιβλίῳ ἠνευγμένῳ, ἔλεγε τρῖβων τὰς χεῖράς του.

— Εἶναι ἰδικὸς μὰς, ἐντελῶς ἰδικὸς μὰς, πρὶν δ' ἢ παρὲλθωσιν οὐτῶ ἡμέραι ὁ κύριός μου Ὁ ἀναπνήτται ἡσυχῶς ἐν τῷ «Δελφίν».

Ἄν ὅμως ἡ Ἰωάννα Ἀλλιβούρτ συνεμερίζετο τὸ κῆθημα ὅπερ εἶχεν ἐγγύσει ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ πλοίαρχου οὐδεὶς ἠδύνατο νὰ μὰς βεβαιώσῃ και μάλιστα ὁ ἴδιος πλοίαρχος. Ἡ νεάνις ἐτήρει ἐντελῆ ἀπάθειαν φερομένη ὡς ἀληθὴς και καλῶς ἀνατεθραμμένη Ἀμερικανίς, ἐκράτει δὲ τὸ μυστικὸν της καλῶς κεκρυμμένον.

Ἄλλ' ἐν ᾧ ὁ ἔρωσ προώδευσ ταχέως ἐν τῇ ψυχῇ τοῦ ἐπίσης πλοίαρχου και ὁ «Δελφίν» ἐπίσης προώδευσεν ταχέως πρὸς τὴν Καρλεστώσιν. Τῇ 13 Ἰανουαρίου ὁ σκοπὸς ἀνήγγειλεν ὅτι ἐφαίνετο ξηρὰ εἰς ἀπόστασιν δέκα μιλίων πρὸς δυσμὰς. Ἦτο παραλία χαμηλὴ και σχεδὸν συγχυομένη μετὰ της γραμμῆς τῶν ὑδάτων τοῦ Ὠκεανοῦ. Ὁ Κρόξτων ἐξήταξε μετὰ προσοχῆς τὸν ὀρίζοντα και κατὰ τὰς ἐννεὰ της πρωίας, παρατηρῶν σημειόν τι, ἀνέκραξεν.

— Ὁ Φάρος της Καρλεστώσιν.

Ἄν ὁ «Δελφίν» ἤθελε φθάσει ἐν καιρῷ νυκτός, ὁ ἐπὶ τῆς νήσου Μορρίς ἐκτισμένος οὗτος φάρος, ὁ ἀπὸ τῆς ἐπιφανείας της θάλασσης ὑψηλὸς ἑκατὸν τεσσαράκοντα ποδας ἤθελε φανῆ πρὸ πολλῶν ὥρων, διότι ἡ λάμψις τοῦ περιστρεφόμενου φωτός αὐτοῦ εἶναι ὁρατὴ ἀπὸ ἀποστάσεως δεκατεσσάρων μιλίων.

Ἄμα ἡ θέσις, εἰς ἣν ὁ «Δελφίν» ἐπλεεν, ἀνεγνωρίσθη, ὁ Ἰάκωβος Πλάυφερ δὲν εἶχε ἄλλο τι νὰ κάμῃ ἢ νὰ ἐκλέξῃ διὰ τινος ὁδοῦ νὰ εἰσελθῇ εἰς τὸν λιμένα της Καρλεστώσιν.

— Ἄν δὲν μὰς τύχῃ κἀνὲν ἐμπόδιον εἶπεν, ἐλπίζω, ὅτι μετὰ τρεῖς ὥρας θὰ ἤμεθα ἐντὸς τοῦ λιμένος.

Ἡ πόλις της Καρλεστώσιν εἶναι ὠκεοδημημένη ἐντὸς λιμένος, μήκουσ ἐπτά μιλίων και πλάτους δύο. οὕτινος ἡ εἰσόδος εἶναι πολὺ δύσκολος. Ἡ εἰσόδος αὕτη κλείεται ἐκ νότου μὲν ὑπὸ της νήσου Μορρίς και ἐκ βορρᾶ ὑπὸ της νήσου Σουλιβάνης. Ὅτε ὁ «Δελφίν» ἀπεπειράτο τὴν διάρρηξιν τοῦ ἀποκλεισμοῦ, ἡ μὲν νήσος Μορρίς ἀνῆκε εἰς τοὺς ἀνθροπικοὺς και ὁ στρατηγὸς Γιλμὸρ εἶχεν ἤδη ἀνεγείρει ἐπ' αὐτῆς κανονοστοιχίαν· αἱ τινες εἰδέσποζον τοῦ στενοῦ. Ἡ νήσος Σουλιβάνη τοῦναντίον ἀνῆκεν εἰς τοὺς ἀνθροπικοὺς οἰτίνας ἤσαν ὀχυρωμένοι ἐν τῷ φρουρίῳ Μουλτρίφ ἀνεγειγερομένοι ἐπὶ της ἄκρας της νήσου. Ὅστε ἦτο προτιμώτερον διὰ τὸν «Δελφίνα» νὰ προσεγγίσῃ ἐν τῶν βορείων παραλίῶν ἵνα ἀποφύγῃ τὸ πῦρ τῶν κονοστοιχιῶν της νήσου Μορρίς.

Πέντε ὁδοὶ ἐπέτρεπον νὰ εἰσελθῇ τις εἰς τὸν λιμένα, τὸ στενὸν της νήσου Σουλιβάνης, τὸ βόρειον στενὸν, τὸ στενὸν της Ὀβερῆλης, τὸ κυρίως στενὸν τοῦ λιμένος και ἐπὶ τέλους τὸ στενὸν Λαγκάρδ· ἀλλ' ἡ τελευταία αὕτη διάβασις δὲν ἐσυχνάζετο ὑπὸ ξένων πλοίων ἐκτὸς ἂν ταῦτα εἶχον προρέα ἀριστον και ἐπλεον εἰς ἀβαθῆ ὕδατα. Ὅσον δὲ τὸ νὰ εἰσελθῇ διὰ της βορείας ἢ διὰ της διαβάσεως Ὀβερῆλης τοῦτο δὲν ἐπρεπε νὰ τὸ σκέπτηται τις.

(ἀκολουθεῖ)